

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Meyeri S. Literarum Doct. & Prof. Uxor
Christiana Sive De Conjugio Inter Duos Deque Incestu Et
Divortiis, Dissertationes Tres**

Meier, Johannes

Amstelædami, 1688

Q. V. An vitrico viduam defuncti privigni ducere, vel, an novercæ (qui idem casus est) viduo defunctæ suæ privignæ nubere licitum sit

urn:nbn:de:hbz:466:1-40272

Responsum fusius videri potest in Oper. Cocceji Tom. vi. Consil. xxii.

XIX. *Quæstio quinta quartæ cognata est, An vitrico viduam defuncti privigni ducere, vel, An novercæ qui idem casus est viduæ defunctæ sua privignæ nubere licitum sit?* Jure civili hæ nuptiæ sunt prohibitæ, non autem jure Canonico. Carpzovius hunc & præcedentem casum, de vitrici privigna, conjungit, simulque prohibitos dicit *cit. lib. Def. c. I.* & simul dispensabiles *Def. cxix.* Vinnius ad *Instit. I. Tit. x. §. 6.* respondet ad sententiam Papiniani, quod honestas & pudor naturalis non patiatur mécum matrimonio jungi uxorem ejus, qui mihi aliquando filius fuit propter matrem, quam in matrimonio habui. *Gisb. Voetius Polit. Eccles. Par. I. Lib. III. Tract. I. Sect. II. c. V.* *Quæst. v.* scribit, Bezam & Theologos Augustanæ confessionis, Gerhardum, Pruknerum, Tarnovium & alios voluisse, *In matrimonii conjugendis non solum inspici debere, quod licet, sed & quod honestum est.* Atque ita concludit: *Nos censemus absolute & intrinsece tale conjugium, in foro poli & conscientiæ illicitum non esse, interim ubi lege prohibetur, & dispensatio obtineri nequit, abstinendum est: aut si rationes alicujus omnino ferant, ut tale conjugium ineat, & si forte res non est in integro, eo se conferat, ubi per leges licitum est.* Per placet nobis hoc Venerandi Theologi, cæterorumque celeberrimorum virorum judicium.

XX. Sequitur *Quæstio sexta, An qui patris, avi vel proavi loco per adoptionem est, filiam neptem vel proneptem adoptatam ducere posse?* item an tutori cum pupilla sua, & susceptori cum suscepta ex sacro baptismatis fonte matrimonium inire liceat? Hanc quæstionem operose tractarunt varii auctores. Nos brevissimo responso defungemur, nullam scilicet jure propinquitatis nobis prohiberi mulierem, quæ nec affinis, nec consanguinea sit, qualis est adoptata, tutoris pupilla & susceptoris e baptismo suscepta, inter quos nulla carnis propinquitas intercedit, de qua nobis sermo. Quod ergo neque in jure naturæ neque in divino V. ac N. Testamentia Deo prohibitum, id nobis licitum esse audacter pronunciamus, ne per fictas cognationes conscientiis infiniti scrupulorum laquei injiciantur.

C A-